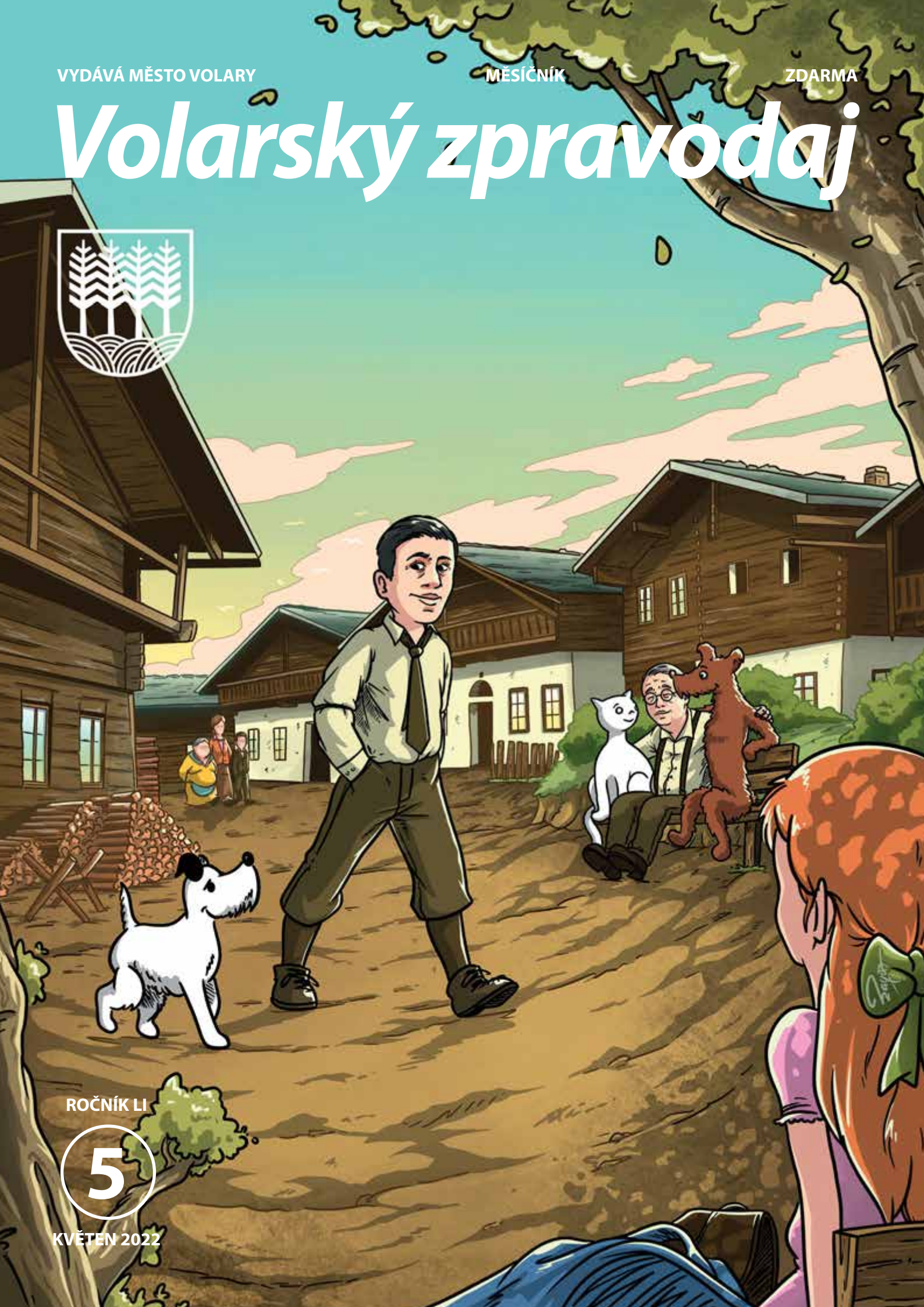

VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LI

5

KVĚTEN 2022

Stan Schneedorf a šumavské křížky.

Jak pan Slepíčka a paní Kohoutková malovali vajíčka.

Dětská burza jarního oblečení.

Vernisáž výstavy Výtvarného oboru ZUŠ Volary.

Jihočeská Vlachovka hrála k poslechu i tanci.

Není malované vajíčko jako malované vajíčko.

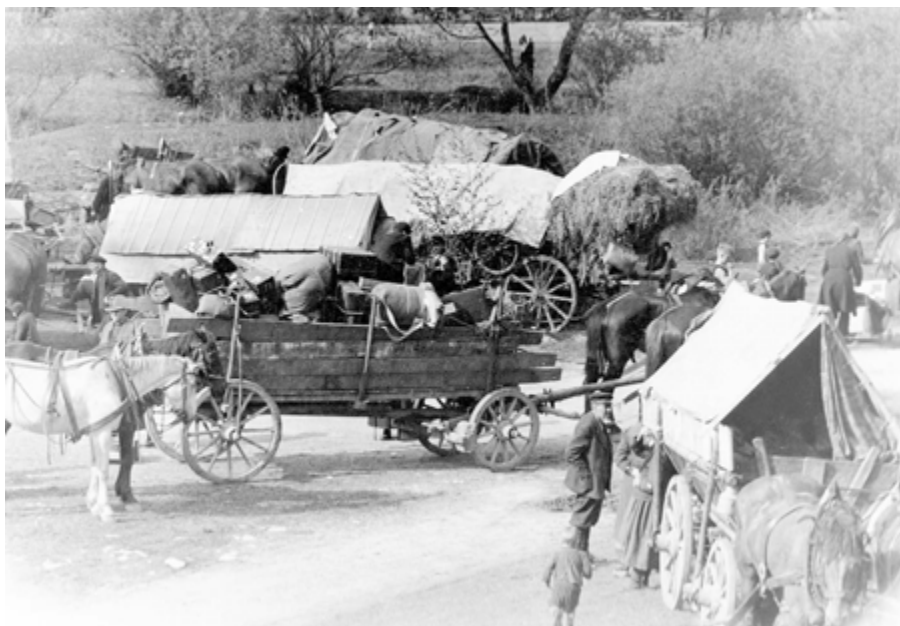
Velikonoční tvořivá dílnička v Domečku.

Foto: Jaroslav Pulkrábek

Zápisu do první třídy se účastnilo 52 budoucích školáků.

Foto měsíce

Kolikrát jsme již podobnou fotku viděli. Liší se jen oblečení lidí a dopravní prostředky. Utrpení zůstává stejné. A stejně jako v roce 1938, 1945 i dnes je potřeba těch, kteří dokáží podat pomocnou ruku v ten pravý okamžik. Jako by se kolo dějin otáčelo stále dokola. A tentokrát se na něm vezeme i my.

jp

Válka

Už více než sedm desetiletí si v tuto dobu připomínáme konec druhé světové války – nejhoršího válečného konfliktu v dějinách lidstva.

Pro většinu z nás jsou tehdejší události stejně abstraktní jako třeba války husitské či bitva na Bílé hoře. Vnímáme je coby vzdálenou, z jakési podstaty evoluce neopakovatelnou součást dějin a jejich výročí je pro nás mnohdy vítaným historickým exkursem s ukázkou dobových relikvií.

Avšak letos mají tyto vzpomínkové akce naprosto jiný rozměr. Jako by ožily záběry z válečných filmů. Opět jsou tu rozbombardovaná města, opět umírají nejen vojáci, ale především civilisté. Miliony lidí přišly o domov, o své blízké. Jsou pošlapávána veškerá myslitelná pravidla lidskosti. Demagogická propaganda, perzekuce, likvidace svobodných médií. Pouhé vyslovení slova válka se trestá vězením. Opět slyšíme silácké výroky o potřebě osvobodit utlačované a terorizované soukmenovce. Teze o jednom národě.

Během uplynulých dvou měsíců jsme se přesvědčili, že nelze spoléhat na lidskost, rozum či svědomí. Sliby přestávají platit v okamžiku vyříčení.

Nikde víc snad nerezonují tyto výroky než zde, v bývalých Sudetech. Podoba s rokem 1938 je až hrůzostrašně zřetelná.

Bohužel jeden velký rozdíl zde přeci jen je. Dnešní zbraně jsou nesrovnatelně účinnější, neomezeny vzdáleností a silou působení. A během uplynulých dvou měsíců jsme se opakovaně přesvědčili, že zdánlivě nepřekročitelné hranice krutosti padají jedna za druhou. Do našich slovníků se opět vrací pojmy jako poprava, hromadné hroby, genocida.

Každoročně si v tuto dobu říkáme, že musíme udělat vše pro to, aby se nic podobného, jako byla druhá světová válka, nemohlo opakovat. A přiznejme si, že se to pomalu stávalo frází. Bohužel, nyní se tato výzva stává krutou realitou, která si od každého z nás žádá činy jasné a konkrétní.

Při vzpomínání na ty, kdo před tři čtvrtě stoletím položili životy za naši svobodu, podejme pomocnou ruku těm, co za ni umírají dnes. Přinášení obětí není jen knižní obrat, je to něco, co se od nás nyní očekává. To, co se nikdy nemělo stát se totiž právě teď děje.

Vít Pavlík, starosta

VÝPISY Z USNESENÍ RADY MĚSTA DUBEN 2022

RM rozhodla poskytnout Lince bezpečí, z.s. finanční dar ve výši 10 000 Kč z rozpočtu města na činnost v roce 2022.

RM svěřuje odboru ISM a ŽP Městského úřadu do pravomoci vydávání souhlasů z pozice vlastníka nebo spoluvlastníka pozemků vyčleněných jako veřejné prostranství k užívání těchto prostranství, dle Obecně závazné vyhlášky č. 4 /2021 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství.

RM bere na vědomí konání zápisu dětí k předškolnímu vzdělávání do Mateřské školy Volary na školní rok 2022/2023 dne 5. 5. 2022 a konání předzápisu do lesní MŠ dne 2. 5. 2022.

RM rozhodla, že město Volary uzavře se Zeměměřičským úřadem smlouvu o užití Ortofota ČR.

RM schvaluje přijetí účelově určeného daru pro Základní školu Volary od MAS Šumavsko, z.s. (Albi sety), ve výši 25 163,81 Kč.

Kompletní výpisy usnesení najdete na webových stránkách Města Volary.

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. KVĚTNA 2022

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník. ■ Grafické zpracování a tisk: TISKÁRNA ČERNÝ, s. r. o., Černá v Pošumaví.

Čím se zabývají APK Volary?

- Každodenně chrání majetek města Volary, zabráňují vandalismu a v první řadě dohlíží na vaši bezpečnost.
- Dohlíží na dodržování veřejného pořádku, což se nám již osvědčilo v desítkách případech.
- Každodenně chrání naše děti na přechodech pro chodce při docházce do ZŠ. Na těchto přechodech, jelikož jsou pouze dva APK, se denně střídají, aby pokryli co nejvíce rizikových míst k přecházení. V tomto případě se osvědčilo školení APK na bezpečné převádění po přechodech pro chodce.
- Dále se osvědčilo školení první pomoci, což se v praxi ukázalo jako dobrý nápad. Není to všude samozřejmostí, že vedení města vybaví oba asistenty brašničkami první pomoci. To se hlídce hodilo ve dvou případech, kdy pomáhali občanům Volar, kterým se na ulici udělalo nevolno a nemohli si sami přivolat pomoc. Do toho též spadá pomoc vozíčkáři, kterému se porouchal jeho elektrický vozík.
- Kontrolují dětská hřiště a dohlíží zde na pořádek. Sledují stav vybavení hřišť s tím, aby se děti nezranily a pořizují v případě nevyhovujícího stavu fotodokumentaci. Dále předávají zjištěné závady pověřené osobě.
- Nadále dohlížejí na výskyt injekčních stříkaček a ty sbírají a umísťují do speciálního boxu k tomu určenému.
- Každým rokem navštěvují pravidelná školení, kde se učí, jak postupovat při odhalování přestupků dle přestupkového zákona. Učí se rozpoznat rozdíl mezi přestupkem a trestným činem a jak s ním naložit.
- Spolupracují s vedením ZŠ Volary na dohlížení pravidelné školní docházky u objektu školy a jejího okolí. V odpoledních směnách dohlíží na veřejný pořádek v problémových lokalitách, a to hlavně v místech kolem Domu služeb, autobusového nádraží, atd.
- Dohlíží na pořádek v domech a kolem domů, které jsou obývány romskou komunitou. Každý asistent má u sebe služební telefon, kterým přijímají oznámení, poznatky, žádosti o pomoc apod.

Budeme rádi, pokud se občané na asistenty obrátí:

Michal Runčák – tel.: 725 376 631

Karel Cina – tel.: 702 001 275

Martin Houdek, mentor APK

Ve zkratce

Návštěva z Bavorska

Ve středu 6. dubna navštívila Volary delegace z bavorského města Shönberg za účasti starosty Martina Pichlera či tiskového mluvčího okresního úřadu Freyung Grafenau Karla Matschingera. Šlo o první kontakt s perspektivou nové přeshraniční spolupráce.

Setkání lžek

Tentýž den hostily Volary Fórum chytré turistiky v jihočeském příhraničí neboli setkání turistických informačních center turistické oblasti Šumavsko a jejich přílehlých sousedů a partnerů ve Volarech. Pořadatelem bylo PRO Šumavsko, z.s.

Venkovské památky

A do třetice 6. dubna Jihočeská centrála cestovního ruchu ve Volarech pořádala odborný seminář Venkovské památky, jehož součástí byla i přednáška o architektuře Volar.

Pocta 5. pěší divizi

Pátá pěší divize americké armády, která na konci druhé světové války osvobodila Volary, 17. dubna dostala svůj vůbec první pomník. Stalo se tak z iniciativy a na náklady Klubu vojenské historie 4th Armored Division U.S. Army, z.s. z Pelhřimova v čele s Vítem Petmanem, s podporou radnice Města Volar a pod záštitou Velvyslanectví USA v České republice.

Pomník tvoří kámen z místních zdrojů, který zdarma poskytly Městské lesy Volary. Je doplněn kovovou plaketou se symbolem 5. pěší divize U.S. Army, kterým je rudý diamant a nápisem v češtině a angličtině Na památku osvobození Československa. Doplnuje ho insignie 3. armády. Další informace se zájemci dozvědí z QR kódu umístěného po straně pomníku. Odkazuje i na historicky zajímavá místa v okolí.

Pomník je vůbec prvním na území republiky věnovaným 5. pěší divizi. V jejích řadách bojoval i Charles Havlat, poslední padlý voják v druhé světové válce v Evropě, kterého připomíná pomník na Stögrově Huti. Divize, která postupovala od Normandie přes Lucembursko, se významně podílela na osvobození jihozápadní části Československa.

Na konci druhé světové války sváděla v prostoru Soumarského mostu tuhé boje s fašistickými okupanty, opevněnými v pobřežních bunkrech. Utrpěla při tom nemalé ztráty. Němci také zničili most přes řeku Vltavu, takže američtí vojáci museli oblast obejít přes Dobrou, aby se zapojili do osvobozování Volar.

Pietního aktu u Soumarského mostu se zúčastnili spolu s vojenskou jednotkou americké armády vojenský letecký přidělenec USA plukovník James R. Hackbarth a starosta Volar Vít Pavlík. Oba ve svých proslovech v perfektní angličtině dokázali svými slovy spojit minulost s nelehkou současností, kterou prožíváme.

Zdeněk Příbyl, prachatickonews.cz

Ve zkratce

Nové „uvítací tabule“

Návštěvníky Volar od dubna nově vítají „uvítací tabule“. A protože jsme ve Volarech, tak samozřejmě dřevěné.

Před otevřením muzea

V dubnu bylo muzeum sice zavřené, ale klid tam rozhodně nebyl. Jednak se gruntovalo, připravovala pec na první pečení, ale především se instalovala nová expozice o šumavských lokálkách.

Pochod smrti

Více než 350 účastníků 9. ročníku extrémního dálkového pochodu MILITARY DEATH MARCH, který je vzpomínkou na oběti pochodu smrti židovských žen na sklonku války, využilo ve Volarech možnosti nabrat síl, dát si teplou polévku a možná se i trochu prospat. A pak ještě za tmy zas dál. Nejdelsí trasa měří úctyhodných 117 kilometrů.

Pomoc Ukrajinským uprchlíkům ve městě Volary

V úterý 5. dubna proběhlo na městském úřadě jednání pracovní skupiny k zajištění pomoci občanům Ukrajiny ve Volarech. Členy pracovní skupiny jsou radní města, ředitelé městských organizací, zástupci jednotky dobrovolných hasičů a úředníci města. Cílem jednání byla koordinace konkrétních kroků pro rodiny, které se již nacházejí ve správním obvodu Volar.

Městu Volary byla Krajským úřadem stanovena kvóta 51 občanů, pro které město v případě potřeby musí zajistit potřebné zázemí. Ve správním obvodu Volar již zhruba měsíc pobývá několik rodin s dětmi, které se postupně daří začlenit do běžného života. U těchto rodin nyní vystal problém s dalším ubytováním. Město Volary bylo osloveno s žádostí o pomoc, které vyšlo vstříc a pro tyto rodiny se podařilo zajistit bydlení v bytech, které patří soukro-

mým osobám. Vedení města nezamýšlí pro tyto potřeby uvolňovat městské byty. Intenzivně jedná s fyzickými osobami, ale také s místními podnikateli o případných možnostech ubytování. V rámci zajištění ubytovacích potřeb provádí město nutné opravy v domě čp. 149 v ulici 5. května, kde budou připraveny jednotlivé místnosti pro dalších 12 osob.

Ve středu 6. 4. 2022 proběhlo za využití pomoci dobrovolných hasičů přestěhování čtyř rodin s dětmi. Všechny rodiny budou ubytovány ve Volarech (ulice Nová, Budějovická, K. V. Raise a Pod Kostelem). Ubytování jedné rodiny ve služebním bytě a jejich převoz zajistily Městské lesy Volary. Jedna rodina je již ubytována v ul. K. V. Raise. Celkem je ve Volarech ubytováno 21 osob. Po jednání s Krajským úřadem budou tyto osoby započteny do stanovené kvóty.

Rodina ze Soumarského Mostu se přestěhovala do Vimperka za práci.

S ohledem na skutečnost, že se jedná o menší byty, je potřeba pro tyto rodiny vytvořit místo, které budou využívat jako prádelnu. Vedení města rozhodlo o zprovoznění budovy staré školy a vytvoření potřebného zázemí. V této budově bude vybavena jedna místnost jako prádelna. Potřebné vybavení poskytly dobrovolníci a městské organizace. Dále se zde počítá s vytvořením potřebného zázemí pro volnočasové aktivity. Úklidu uvedených prostor se zhostili dobrovolníci z řad občanů Volar, za což jim patří poděkování.

Bližší informace poskytne koordinátorka místostarostka Bc. Jana Bártová, tel. č. 602 695 026.

*Pavel Vaculka,
vedoucí Odboru správního*

Městské lesy pomáhají

Bydlení i práci poskytly volarské Městské lesy ukrajinským uprchlíkům. Dvě sestry se čtyřmi dětmi, které našly azyl ve služebním bytě organizace, do Čech přijely ze Žitomířské oblasti, z domova ležícího přibližně sto kilometrů od Kyjeva. Osmnáctiletý syn, jenž na Ukrajině dokončil železniční školu, nastoupí s jednou z žen do práce v lese, druhá ze sester se bude starat o tři malé děti. Komunikace probíhala částečně v ruštině i angličtině.

jp

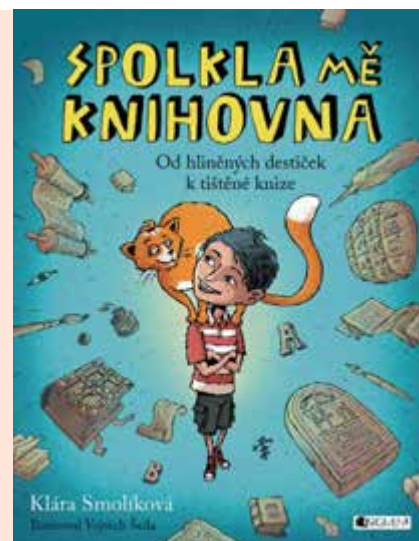

Výstava Spolkla mě knihovna 2.-31. 5. 2022

Zveme Vás na putovní výstavu ilustrací ze stejnojmenné knihy spisovatelky Kláry Smolíkové a ilustrátora Vojtěcha Šedy.

David by mohl číst neustále – při chůzi, v posteli, pod lavicí i na záchodě. Jenže do jeho přeplněné knihovny se už žádná další kniha nevejde. Když se pokusí silou nacpat do regálu ještě jednu útlou knížečku, knihovna se naštvne a kluka spolkne i s kocourem Koniášem. Tím začne dobrodružná výprava do knižní historie. Dvojice navštíví knihovny šlechtické i klášterní, místa zarovnaná hliněnými destičkami i vzácnými papýry. Potkají knihovníky, učence a písaře, budou pomáhat s knihtiskem a hledat ztracený svitek. Držte jim palce, ať najdou způsob, jak knihovnu přesvědčit, aby je vyplivla zpět.

Výstava je doplněna pracovními listy a je volně přístupná v provozní době knihovny po celý měsíc květen.

Skautský turnaj ve vybíjené

Letošní covidová situace se přece jen na jaře zlepšila, a tak jsme po dvouleté odluce mohli opět uspořádat skautský turnaj ve vybíjené. Vždycky se na něj moc těšíme, jednak proto, že vybíjenou hrajeme všichni moc rádi, a pak, jedná se i o setkání oddílů z našeho okresu, a to je také moc fajn.

Do lenorské sokolovny se poslední březnovou sobotu sjeli skauti z Vimperka, Prachatic a Strunkovic nad Blanicí. Po přivítání a krátkém rozcvičení jsme si vylosovali pořadí a lité boje začaly. Je fakt, že my jsme letos moc netrénovali, protože jsme hodně marodili a dát dohromady celý tým bylo značně obtížné. Nakonec jsme se umístili na třetím místě, což bylo pěkné. Sice jsme se těšili, že naši klubovnu bude zdobit po celý rok putovní pohár, ale nevyšlo to, musíme více trénovat. Pohár si odvezlo jedno z vimperských družstev. Do Vimperka tedy poputuje již podruhé, na posledním turnaji jej získalo družstvo starších skautů.

Klárka Petříková, foto Lucka Wagnerová

Skautské velikonoce

Letos jsme opět využili možnosti vyrazit společně na Zelený čtvrtek o školním volnu do přírody. Je to taková naše tradice, nejprve se zbavíme zimy, vynášíme Smrtku, a potom přivítáme jaro. A poprvé po zimě vaříme venku na ohni. Letos nám i přálo počasí, vše se povedlo, po tradiční zelňačce, kterou jsme společnými silami ukuchtili, se jen zaprášilo a zbyl čas i na jarní hry.

O Velikonočním pondělí jsme se sešli a vyhodnotili soutěž o nejkrásnější kraslici vlastní výroby. A letos se jich sešlo fakt hodně, a moc pěkných, no posuďte sami. Zahráli jsme si i klasické vajíčkové velikonoční hry, zbyl čas i na ochutnání dobrůtek z velikonoční tabule. A protože jsme se asi celou zimu dobře starali o lesní zvířátka, našli jsme v lesíku každý košíček s mnoha dobrůtkami.

Už se těšíme na další Velikonoce.

Klárka Petříková, foto Lucka Wagnerová

Žákovské téma Velikonoce

Děti, o čem jsou Velikonoce? Zemřel Ježíš. Hm, a je na nich i něco veselého nebo povzbuzujícího? Jo! Vykoleduju si zase aspoň tisícovku!...

A tak nám paní Grillová, která nám ve svém programu v naší škole chtěla přiblížit význam největšího křesťanského svátku, začala vyprávět dva příběhy o nekvašeném chlebu: o svobodě, lásce, obětování a odpuštění. Věc přetěžká a tolik, tolik potřebná. A také už teď trochu tušíme, že v tento svátek nejde jen o příjemnou tisícovku. A pokud netušíme, nevadí, zaseto je, a třeba ty krásné myšlenky jednou vyklíčí. Stejně jako zrna obilí, která jsme společně vkládali do květináče jako symbol nového života.

-kj-

PÁTÁ PĚŠÍ Vítěk Petrman

Vítěk Petrman se narodil roku 1987 v Českém Krumlově, ale v podstatě je celoživotní „Budějčák“, kam se po čase stráveném v cizině a v Praze velmi rád vrátil. Je ženatý a má jednoho syna. Profesionálně se věnuje technické podpoře velkých pneumatik, například pro traktory, lesní techniku, kontejnerové manipulátory a podobné těžké stroje. Ale především je členem spolku, který realizoval výstavbu pomníku americké páté pěší divizi, tedy jednotce, která osvobodila velkou část Šumavy včetně Volar.

Jak byste v krátkosti představil váš spolek?

Náš spolek se plným názvem jmenuje KVH 4th Armored Division U.S. Army, což odkazuje k 4. obrněné divizi, která měla lví podíl na osvobození jihozápadu republiky. Náš klub se vojenské historii věnuje od počátku devadesátých let, takřka od chvíle, kdy založit takový klub bylo opět legální. Sídlo je v Pelhřimově, nicméně členy máme prakticky po celé republice a také akcí se účastníme nejen na celém našem území, ale

také pravidelně i v zahraničí. Díky dlouhé tradici máme i výborné vztahy s mnoha zahraničními kluby, takže se železnou pravidelností na naše rekonstrukce a pietní akty přijíždí kamarádi z Německa, Belgie, Francie, Velké Británie, skandinávských zemí ale i přímo ze Spojených států a mnoha dalších zemí.

A vaše cesta k jednotce?

Jako každý kluk jsem si hrál s kamarády v lese na vojáky. Od házení šišek jsem se dostal k lepení plastových modýlků, a to už se člověk začal trochu zajímat i o technické a historické podrobnosti oněch letadel a vozidel. Pak přišlo sbírání odznáček, nášivek a časem i uniforem. S přibývajícím věkem se často člověk začne více zajímat o historii svého regionu. Kombinací toho všeho jsem se krok po kroku dopracoval až k tomu, co se nejčastěji nazývá living history, tedy snaha napodobit určitý historický úsek do nejmenšího detailu. Lidé, kteří se věnují tomuto koníčku a napodobují například určité období středověku, často jdou do takové hloubky, že si šijí kostěnou nití oblečení z vlastnoručně tkané látky. Pro nás, kteří se věnujeme americké armádě nasazené na evropském bojišti, to znamená sehnat si, pokud to jde, originální výzbroj a výstroj, která se tehdy využívala. Nejde nutně jen o uniformu a zbraň, ale třeba i kompletně vybavenou polní kuchyň, dílny, zdravotnické vybavení a tak podobně. Spát potom v ledu jen v originálních vlněných dekách někde v okopu je pak něco, co kamarádi mimo tento koníček už považují spíš za diagnózu. Samostatnou kapitolou jsou pak samozřejmě vozy, kdy v našem klubu provozujeme pouze původní válečné stroje. Pro většinu se dělají i moderní náhražky původních dílů, nicméně většina z nás se snaží vždy jít cestou originálních dílů a je až s podivem, kolik se jich

dodnes dochovalo, původních válečných, stále zabalených ve voskových papírech a obalených bohatou vrstvou vazelíny. Stejně jako u jiného seriózního sběratelství, tak zde není člověk nikdy hotový a spokojený.

Kde sháníte vybavení a o jak nákladný koníček jde?

Vybavení se shání prakticky všemi myslitelnými způsoby – historicky tu byly různé burzy, specializované obchody, později se přidal samozřejmě internet, který umožnil nakupovat z obchodů i aukcí z celého světa. Zajímavé ale je, že i v dnešní době se občas objeví takzvané „půdovky“, tedy různé dobové předměty nalezené na půdách, zazděné v příčkách nebo i jen ve skříni při vyklízení pozůstatosti nebo stěhování. Takové předměty mají navíc nejen finanční hodnotu, protože se často povede dohledat i související příběh daného předmětu anebo jeho majitele. A věci s příběhem, ty mají vždy mimořádnou sběratelskou hodnotu. Co se originality týká, samozřejmě naší snahou je mít prakticky vše původní, nicméně často to buď nejde, nebo to nedává dobrý smysl. Příklad toho prvního je spotřební materiál jako třeba pneumatiky pro dobové vozy, potravinové dávky a podobné – jistě se ještě dají najít, mnozí z nás je ve sbírkách mají, ale nejdou již použít. Ta druhá kategorie jsou například kalhoty nebo boty – stále sehnat jdou, ale jejich opotřebení během takové dvoutýdenní akce, kde se pochoduje i desítky kilometrů, by znamenalo nenávratnou ztrátu. Proto když už se takový předmět podaří obstarat, většina z nás si ho spíše umístí někde na výstavku nebo použije na různé přehlídky, kde nedochází k jeho poškození. Naproti tomu většina výstroje, muniční opasky, polní lahve, sumky a batohy, ty z valné části máme originální a jejich kvalita je taková, že i po takřka 80 letech

fungují skvěle. Nicméně i tato perspektiva se s postupujícím časem také mění, neboť ještě v 90. letech nebylo nic mimořádného, že se z originálních vojenských kabátů šily jiné svršky, takže je možné, že sběratelé za takových dvacet třicet let se se stejným němým úžasem budou koukat na nás, kteří jsme v originálním vybavení spali týden v lese.

Co se finanční náročnosti týká, je to podobné jako s jinými zájmy, pokud se do toho člověk chce pustit, není to nepřekonatelné. Časem se pak většinou rozhodne, jestli to je to, co skutečně chce dělat naplno, pak už to samozřejmě stojí vyšší částky, nebo se rozhodne pro jiný koníček, který třeba tolik nákladný není. Důkazem je i to, že máme členy od náctiletých až po skutečné matadory, kteří už dělí volný čas mezi vojenskou historii a péči o vnučata.

Jak vypadá vaše činnost?

Naše aktivita je v průběhu roku prakticky stejná, neboť se účastníme akcí pořádaných v každou roční dobu a doslova za každého počasí. Spíš bych rozdělil akce na ty veřejné, kde se počítá s účastí diváků, jako jsou různé rekonstrukce bitev, výstavy techniky a výstroje, a podobně. Zároveň se ale věnujeme akcím takzvaně „pro sebe“, kdy se setkává více klubů při simulované bitvě bez veřejnosti. Také je samozřejmě potřeba se občas potkat i na výcviku, kde se pilují dobové postupy bojové i pořadové. K tomu je potřeba přidat různé přípravy a brigády, kdy se udržuje větší vybavení jako jsou velké polní stany, kuchyně nebo i technika. A neméně důležitou částí je příprava dalších akcí, která je administrativně velmi náročná a pro události většího formátu je často potřeba začít i více než rok dopředu, aby bylo možné sehnat všechna potřebná povolení, výjimky a záštity.

Kolik vás je?

Aktuálně je nás přes 40 aktivních členů, samozřejmě se počet mění vlivem rodinných situací, často lidé odchází při nástupu na studia, při narození dětí nebo se prostě posunou jinač ve svých zájmech a už jim to nepřináší tu samou radost co dřív. Proto se snažíme

nabírat stále nové mladé členy, abychom takzvaně neodumřeli. Také je pro nás naprosto zásadní spolupráce s jinými podobně zaměřenými kluby, jak u nás, tak v zahraničí.

Proč zrovna tato jednotka?

Jak jsme se tématu dotkli hned v úvodu, 4. obrněná divize zanechala nesmazatelnou stopu v naší historii a my jsme chtěli představit jednotku, která se podílela na osvobození naší vlasti. Ovšem neznamená to, že bychom všude a stále jezdili jen za tuto jednotku. Snažíme se každou akci připravovat tak, že napodobujeme konkrétní jednotku, často i v určité přesné období nebo během konkrétní operace, a tomu přizpůsobujeme výstroj a výzbroj. Máme ve svém klubu odborníky na slovo vzaté, kteří vždy nastudují dobové prameny, fotografie nebo i videa, pokud jsou k dispozici. Znamená to nejen přešívát na uniformách insignie, ale také různě měnit a kombinovat součásti vybavení a doplňky. Dokonce pro každou akci upravujeme i vozidla. Nejen takzvaný „marking“, tedy kombinace čísel a písmen namalovaných na náraznících, které označují konkrétní bojový útvar a roli vozidla, ale také doplňky jako trhače drátů, přídatné pancíře a další detaily. Pro mnoho lidí už je taková úroveň detailu příliš, ale my věříme, že je důležité na sobě neustále pracovat a zlepšovat. Když člověk zastaví, tak zpožehne, a to je začátek konce. Také věříme, že muzea, historikové nebo občas i filmové produkce, se kterými spolupracujeme, takový smysl pro detail ocení. Pokud ho pak v další spolupráci budou vyžadovat, zlepší se celková úroveň našeho oboru.

Jak se zrodil nápad postavit pomník na Soumarském mostě?

Ten nápad má delší historii. Jeden z našich členů, přezdívaný Jimbo, má navzdory nízkému věku doslova encyklopedické znalosti jak výzbroje a výstroje, tak i bojových operací druhé světové války. Byl v okolí Soumarského mostu na výletě se svým psem Vojtou a přemýšlel nad tím, co v tomto okolí musela 5. pěší divize dokázat, a přitom se

o ni u nás prakticky nemluví a neví. Ostatní divize, které se přičinily o naši svobodu, nejen že mají své pomníky rozmístěné po vesnicích a městech jihozápadních Čech, ale jsou pravidelně i předmětem různých historických rekonstrukcí, výstav a vzpomínkových akcí. O „pětce“ není nikde prakticky ani slovo. To byl první impuls. K tomu se přidaly kvůli koronaviru zrušené akce, včetně jedné poměrně velké mezinárodní, kterou jsme plánovali na kulaté výročí konce války na jaro 2020. Proto jsme ten čas využili k nastudování větších podrobností k posledním dnům války pohledem pěšáků 5. pěší divize a první akci, která se směla dle platných nařízení konat, jsme udělali v létě 2021 v okolí Strážného, Lenory, Českých Žlebů, a právě i Soumarského mostu. Tou dobou už ta myšlenka na zhotovení památníku doslova doutnala a když jsme viděli i jaký zájem u kamarádů v klubu ten výlet po stopách 5. pěší divize vzbudil, dali jsme se do práce. Aby toho ale nebylo málo, chtěli jsme jeho odhalení ponechat jako překvapení pro většinu klubu, jako vyvrcholení delší akce naplánované na jaro 2022. O celém plánu tak věděla jen hrstka lidí, kteří se na přípravě podíleli, a bylo to občas skutečně o fous, aby celý záměr zůstal překvapením.

Bohužel ta historie má i smutné části. Prvním, kdo se nedočkal slavnostního odhalení, byl maskot našeho klubu, zmíněný pejsek Vojta. Ještě větší ranou pro celý náš klub pak bylo náhlé a předčasné úmrtí našeho velitele a tváře klubu Martina Duška, které přišlo jako šok nejen pro jeho nejbližší, ale pro celou mezinárodní vojensko-historickou komunitu, kde za ty roky tvrdé práce vydobyl pro sebe i klub skvělou pověst. Takže ten památník má pro nás i tento velmi speciální rozměr, kdy nám bude připomínat i kamarády, kteří se odhalení nedožili.

Co bylo na realizaci nejnáročnější?

Jak to tak bývá, každý úkol se v průběhu plánování rozpadne na mnoho menších úkolů a čím hlouběji se do té přípravy začneme nořit, tím nekonečnější seznam se před námi tvoří.

Je ale nutné vyzdvihnout velmi vstřícný přístup obce Volary, kdy jsme jednali především s ředitelem Kulturně Informačního centra panem Jaroslavem Pulkrábkem, který nám byl velmi nápomocný s přípravou a také vytipováním, kde hledat vhodný kámen pro tento památník. Samozřejmě také musíme zmínit pana starostu Volar Vítu Pavlíka, který vše podpořil a schválil i formálně.

Nutné je také poděkovat dalšímu Volarskému, panu Ferenčíkovi, který nám v podstatě za náklady poskytl nákladní vůz s hydraulickou rukou a řidičem, který pak kámen vyzvedl a na místě budoucího pomníku velmi mistrně usadil. Náročné pak byly především dvě věci, jednak sehnat dostatek času v dostatečném počtu lidí, neboť jen nalezení, příprava pro převoz, samotný převoz a usazení kamene spolykalo hned několik víkendů. Druhá komplikace přišla při hledání vhodného dodavatele desky, neboť jsme měli poměrně jasnou představu o podobě, a ne všude byli ochotni rozpracovat takto malou zakázku, nebo si práci nacenili zcela mimo náš rozpočet. Takže jsme to opět rozdělili na menší části, kdy grafický návrh a zpracování do formátu vhodného pro laserové vypálení udělali příbuzní a kamarádi, stejně tak s vypálením desky si dal práci člověk z našeho okolí.

Finální úpravu jsme pak opět realizovali sami a byli tak schopni udržet rozpočet celého památníku na rozumné úrovni, neboť jsme ho i financovali svépomocí. Takže abych to shrnul, největší pomoc s realizací byl velmi vstřícný přístup jak Volaranů, tak přátel a známých, kteří se do přípravy ochotně a bez nároku na odměnu zapojili.

Odkud pochází kámen?

Kámen je z blízkého okolí a zde je nutné poděkovat právě Městským lesům Volary, které bezúplatně tento kámen poskytly. Abych byl konkrétnější, pochází z okolí Horní Sněžné a Mechového vrchu. Jeho hledání pro nás bylo v podstatě dobrou záminkou pro několik hezkých výletů po zdejších okolí.

A reakce americké ambasády?

S Velvyslanectvím Spojených států v Praze jsme v kontaktu již z dřívějšíka, dokonce se přijeli podívat na náš zmíněný menší výlet za 5. pěší v roce 2021 a od začátku tento nápad velmi podporovali. Ostatně účast samotného vojenského přidělence plukovníka Hackbartha hovoří za vše. V aktuální situaci, kdy je jeho program naplněný k prasknutí, navíc ve svém už tak omezeném volném čase vprostřed prodlouženého víkendu, to je pro nás skutečná čest a velmi si vážíme snahy

Velvyslanectví, zejména lidí, kteří odvádějí hodně práce v pozadí a nejsou na těchto akcích vidět, podporovat takovéto regionální akce, které přispívají k udržení kolektivní paměti.

Co máte v plánu v nejbližší budoucnosti?

Mezi tradiční akce většiny vojensko-historických klubů zabývajících se druhou světovou válkou patří samozřejmě období konce války, takže máme připravenou desetidenní jízdu, která bude začínat v Lenoře a povede po podhůří Šumavy až na jeho severní okraj, tam se stočíme západním směrem, a protože tato akce bude pod naší „domovskou“ nášivkou, tedy za 4. obrněnou divizi, nemůžeme minout Písek. Odtud se stočíme opět na jih a uzavřeme pomyslný kruh zpět v srdci jižních Čech.

Vzhledem k situaci jsou ale jednotlivé body programu, zejména rekonstrukce boje, přinejmenším nejisté, takže jsme připraveni improvizovat.

Pro další program bych rád odkázal na naše stránky na Facebooku (KVH 4th Armored Division US Army), kde průběžně uveřejňujeme jak fotky z akcí minulých, tak i pozvánky na akce, které jsou určeny pro veřejnost.

-r-

Základní umělecká škola VOLARY
Vás srdečně zve na

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

25. — 26. května 2022

14:00 — 17:30

- zápis nových žáků pro školní rok 2022/2023
- zvány jsou děti od 5 let
- děti si budou moci vyzkoušet hru na nástroj pod odborným dohledem
- nahlédnutí do ateliéru výtvarného oboru

www.zusvolary.cz
info@zusvolary.cz
724 792 799

KULTURNÍ PŘEHLED

KVĚTEN 2022

neděle

1. 5.
10:00

OTVÍRÁNÍ MUZEA S PEČENÍM A POHÁDKOU

MUZEUM

Muzeum se pochlubí vynovenou expozicí Železnice, pekařský mistr pan Sobotovič upeče voňavé dobroty v peci a děti se dozví v pohádce od LokVaru, jak to dopadlo s Českým Honzou. Po pohádce bude i dílnička. Na to se můžeme těšit při letošním otvírání muzea.

pátek

6. 5.
10:00

PŘIPOMÍNKA OSVOBOZENÍ VOLAR AMERICKOU ARMÁDOU

PŘED RADNICÍ

pátek

6. 5.
16:00

DEN MATEK

RADNIČNÍ SÁL

Volarský Domeček přináší vystoupení dětí jako dárek všem maminkám.

neděle

8. 5.
10:00

UCTĚNÍ PAMÁTKY OBĚTÍ 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

PAMÁTNÍK OBĚTÍ POCHODU SMRTI

pátek

13. 5.
18:00

SLAVÍCI Z MADRIDU

SÁL KINA VOLARY

Volarské amatéry ze spolku VOSA předvedou naprosto profesionálně divadelní představení Slavnosti z Madridu, a to pro velký úspěch už podruhé!
vstupné dobrovolné

sobota

14. 5.
17:00

DERNIÉRA VÝSTAVY FOTOOBRAZŮ MOJE ŠUMAVA

GALERIE VOLARY

Na derniéře výstavy Moje Šumava aneb Šumava objektivy 53 fotografů bude pokřtěn katalog výstavy. Ta probíhá od 30. dubna do 15. května a je věnována památce Emila Kintzla.

sobota

21. 5.

ČAPKOVSKÝ DEN VE VOLARECH

ČERNÝ KŘÍŽ, NÁMĚSTÍ,
GALERIE VOLARY

Ráno komentovaná vycházka s „čapkolagem“ Hasanem Zahirovičem z Černého Kříže do Volar, odpoledne žehnání lavičky Karla Čapka, kterou vytvořil Jan Ambrož na Volarských slavnostech dřeva, vernisáž výstavy Nerozlučná dvojice o Karlu a Josefovi Čapkovi, pohádka pro děti Dášeňka čili život stěněte a den zakončí přednáška pana Zahiroviče Karel Čapek a Šumava.

více na www.kic-volary.cz nebo na tel.: 602 138 498
předprodej vstupenek v Infocentru: Náměstí 325, Volary

čtvrtek
26. 5.
9:00

DESKOVKY PRO SENIORY

Posezení a zahrání si klasických i moderních deskových her.

DDM VOLARY

čtvrtek
26. 5.
17:00

HOPSINKY

Se svým vystoupením na trampolínách se všem představí volarské Hopsinky.

RADNIČNÍ SÁL

sobota
28. 5.
13:00–16:00

DEN DĚTÍ

Sportovní a dovednostní hry a soutěže, malování na obličeje, dílnička a další věci, co k oslavě svátku dětí patří.

HŘIŠTĚ TATRAN VOLARY

Připravujeme

sobota
18. 6.
19:00

BEZ PŘEDSUDKŮ

Výtečná komedie Jany Paulové a Pavla Zedníčka o kamarádství, o tajemstvích, o zvědavosti a hlavně – o nás všech.

SÁL KINA VOLARY

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ VOLARY

Vás srdečně zve na oslavy
sv. Floriana.

Sraz 7. 5. 2022 ve 14:00
u požární zbrojnice.

Přijďte s námi posedět, popít a zatančit si.
K poslechu hraje Netolická pětka.

I v okolí Volar začala jarní migrace žab za rozmnožováním

MYÍ kousek za Volary u Pivovarského rybníku se u silnice opět objevily zábrany, které mají za úkol zamezit migrujícím žábám vstup na silnici. Lidé vyrážející z Volar na procházky se mě často ptají na to, jak fungují, jaké žáby se tu vyskytují, kdo za tím stojí a podobně. To mě vedlo k napsání tohoto článku.

V okolí Volar se vyskytují čtyři hlavní druhy obojživelníků: skokan hnědý, ropucha obecná, čolek obecný a čolek horský. Po většinu života žijí suchozemským životem. Na rozmnožování ale potřebují vodu. Proto se na jaře, jakmile se začne trochu oteplovat, stahují k vodním plochám, ve kterých se páří.

Skokani kladou vajíčka ve shlucích, jakýchsi koulích. Ty zná asi většina z nás, protože jim k rozmnožení stačí i větší louže, kde je můžeme dobře vidět. Ropuchy kladou vajíčka v dlouhých provázcích, které navlékají na vodní rostlinstvo nebo větvičky. Čolci zase kladou vajíčka jednotlivě a lepí je na vodní rostliny. V závislosti na teplotě vody se z vajíček asi po čtrnácti dnech líhnou larvy, kterým u žab říkáme pulci. Dýchají žábami a jsou tedy na vodě zcela závislí. Začátkem léta dochází k přeměně pulců v malé žabičky, které už normálně dýchají vzduch plicemi, opouštějí vodu a dál už žijí na souši. Skokani jsou převážně denní, ropuchy a čolci žijí nočním způsobem života a den tráví schovaní ve vlhku pod kameny nebo v dírách v zemi. Živí se nejrůznějším hmyzem, červy a plži a jsou proto pozehnáním pro naše zahrádky. Místo, kde se žabky nebo čolci narodili, si navždy zafixují a sem se také v dospělosti každoročně vrací, aby se sami rozmnožili. A může to být i z mnohakilometrových vzdáleností. Tam, kde jejich migrační trasu kříží silnice, jsou často po stovkách zajíždění. Vzhledem k tomu, že se doprava stále zvyšuje a zároveň vlivem zvlášť se oteplování mizí mnoho drobných vodních ploch, jsou tyto ztráty čím dál citelnější pro jednotlivé populace obojživelníků.

Jedno takové místo, kde pod koly aut každý rok hynulo mnoho žab, bylo právě

u Pivovarského rybníka. Kontaktovali jsme tedy kolegy z ČSOP (Český svaz ochránců přírody) Šumava, kteří mají už více než desetileté zkušenosti se zajištěním takovýchto lokalit. Tím začala spolupráce jejich sdružení s naším spolkem Šumava domovem. Společně s dalšími dobrovolníky stavíme na začátku jara mobilní zábrany, které zamezují obojživelníkům ve vstupu do komunikace a navádějí je do propustků pod silnicí nebo do zakopaných sběrných nádob. Ty každý den kontrolujeme a zachycené živočichy přenášíme přes silnici a vypouštíme do rybníka. Když je teplo a mokrě, tedy nejoptimálnější podmínky pro tah, musíme nádoby vybírat i vícekrát za den. Začátkem května stavíme navíc zábrany na druhé straně silnice, abychom zabránili přejíždění žab a čolků, kteří se po skončeném rozmnožování navracejí zpět.

U Pivovarského rybníka letos stojí zábrany už třetím rokem. Poprvé jsme tohle jaro postavili zábrany také na Chlumu, kde tahovou trasu k Chlumskému rybníku

přetíná silnice I. třídy. Dalšími lokalitami, kterým se na Prachaticku věnujeme, jsou Šumavské Hoštice, kde staví ČSOP Šumava zábrany už dvanáct let, a Tisovka, kde zatím probíhá pouze monitoring a první stavění se připravuje na příští rok.

Množství přenesených obojživelníků je celkem úctyhodné. Jenom u Pivovarského rybníka jsme za minulý rok přenesli 1 855 ropuch obecných, 4 skokany hnědé, 25 čolků obecných a 34 čolků horských. Velké množství jedinců bylo také navedeno do stávajících propustků pod silnicí, takže se na druhou stranu komunikace dostali bez nutnosti přenášení.

Nejen vědomí, že bez našeho přičinění by mnoho z těchto živočichů zahynulo pod koly aut nás, utvrzuje přesvědčení, že naše činnost má smysl, ale i pozitivní reakce od kolemjdoucích, kteří se též často sami snaží hopkajícím ropuchám pomáhat dostat se na druhou stranu silnice.

Martin Bláha

Nové tituly

Beletrie

Vondruška Vlastimil: Morový testament

Další příběh z volného cyklu historických detektivek, kde v hlavní roli vyšetřovatele vystupuje královský prokurátor Oldřich z Chlumu. Vražda italského studenta, který začal navštěvovat rétorickou školu Jindřicha z Isernie, je nepochopitelná. Neměl žádné peníze ani nepřátele a v Praze byl teprve tři týdny.

Gilman David: Angličan

Špionážní thriller, ve kterém se bývalý člen cizinecké legie vydává po stopách uneseného bankéře, aby odhalil spiknutí táhnoucí se napříč světdíly. Tajná válka na pouštní hranici Mali a Alžírsko. Vražda a únos na předměstských ulicích Londýna. Moskevská policistka vyšetřující vraždu čtyř kolegů ruskou mafií. Sekční šéf M16 čelící hrozbě, že dlouho plánovaná operace bude zmařena. Všechny případy spojuje Angličan: Dan Raglan, outsider, exulant, bývalý člen francouzské cizinecké legie, plně vycvičený zabiják. Ve hře jsou lidské životy, ve vzduchu visí teroristická hrozba.

Körnerová Hana Marie: Dům U tří borovic

Francouzský venkov na konci 19. století. Prostředí plné pověr, předsudků, klepů a nedůvěry k „přivandrovalcům“. Zanedbaný statek, na němž bez nadšení hospodaří bývalý právník André Trevillon s hrstkou služebnictva a postiženým synem. Tak vypadá místo, kam se v tísní uchýlí mladá žena prchající z ohroženého domova. Alžběta zpočátku

hledá jen dočasný azyl, netouží zasahovat do života místních lidí, ale je natolik odlišná, že se brzy stává terčem útoků. Má dost odvahy, aby se ubránila a zároveň tím zcela změnila život lidí na statku. Napovrch však vyploouvají stará tajemství a přes všechnu Alžbětinu snahu se neodvratně schyluje k tragédii...

Fantasy

Kotleta František, Sněgoňová Kristýna: Legie

Operace Thümmel (1. díl), **Amanda** (2. díl), **Šprti & frajeři** (3. díl), **Rudý vrabčák** (4. díl)
Vítejte v sérii Legie – novém světě Františka Kotlety a Kristýny Sněgoňové, space opere temné, akční i zábavné, jak jen to chladný vesmír dovolí. Vesmír je kruté místo. Právo na život má pouze ten, kdo si jej uhájí v boji. Taková jsou pravidla tam venku. Lidé to zjistili v den, kdy na jejich planetu zaútočila invazní flotila neznámé civilizace. Krátká, ale tvrdá válka srazila lidstvo na kolena a udělala z něj otroky mimozemských dobytčů. Otroky, kteří si zaslouží život, jenom pokud budou svým majitelům věrni a užiteční. Ale dokud stojí poslední voják odporu, je tady vždycky naděje. Minimálně na pořádnou pomstu. A možná i něco víc.

Naučná literatura

Wohlleben Petr: Než stromům dojde dech

Podtitul: **Jak se stromy učí zvládat změnu klimatu a proč nás les zachrání, když mu to dovolíme**
Kniha je vyznáním lásky stromům a současně výzvou, abychom konečně začali chránit přírodu a pečovat o její nekončnou mnohotvárnost, i když se nám doposud nepodařilo zcela pochopit její provázanost. Na jedné straně líčí nejnovější poznatky o životě stromů a o je-

jich schopnosti učit se a reagovat na klimatické změny. Zároveň neopomínají ani omezenost některých ekonomických a politických subjektů, které mnohdy stromy vysazují jen kvůli těžbě dřeva či vytváření pozitivního mediálního obrazu, a přírodu tím vykořisťují.

Askani Tanja: Vlčí pouto

Podtitul: **Jak jsem doma odchovala polární vlčici**

Hlavní hrdinkou knihy Vlčí pouto je bílá polární vlčice s velmi neobvyklým životním příběhem. Sotva přišla na svět, zemřela jí matka i oba sourozenci. Ona jediná ještě dýchala, když byla nalezena a v beznadějném stavu, podchlazená a polomrtvá hladu, předána Tanje Askani. Tímto okamžikem nastal zásadní obrat nejen v pochmurném osudu vlčího štěněte, ale i ve směru profesní dráhy jeho zachránkyně.

Pro děti a mládež

Krzyżanek Joanna, ilustrace Wiewiurka Zenon: Dorotka a sedm koček

Podtitul: **Pozorné čtení** (po slabikách)

Deset krátkých a veselých příběhů s celostránkovými ilustracemi vhodných pro nácvik samostatného čtení. Slabiky ve slovech jsou barevně odlišeny. Velká, dobře čitelná písmena, rozdělení slov do slabik, příběh a humorné ilustrace vybízejí dítě k samostatnému a pozornému čtení. Navíc je do každého příběhu zahrnuto několik otázek.
Pro děti od 6 let.

KNIŽNÍ KVÍZ

V rámci akce Březen měsíc čtenářů připravila volarská knihovna knižní kvíz, při kterém čtenáři poznávali názvy knih podle obálek. A nyní přinášíme výsledky.

- V dětské kategorii se kvízu účastnilo 17 čtenářů, cenu v podobě knihy si odnese **Karolína Andraschko** (5.A), **Evelína Anna Štěpánová** (8.A), **Natálie Kešnerová** (9.A).
- Kvíz celé třídy odevzdalo 9 tříd, a to 1.A, 1.B, 2.A, 2.B, 3.A, 3.B, 4.B, 5.B, 5.C. Odměnou jim bude divadelní pohádka *Jak se Honza učil čarovat* 23. května 2022.
- V kategorii dospělí se účastnilo 28 čtenářů, cenu v podobě knihy obdrží **Andrea Nováková** (detektivní kvíz), **Alena Mustacová** (romány pro ženy), **Kateřina Vučenovič** (veškerá literatura).

Oslavenci měsíce – KVĚTEN 2022:

1. Václav KUBÁT	17. Lotka PIJÁČKOVÁ
5. Anna MORONGOVÁ	17. Marcela STROUHALOVÁ
7. Věra GOGOVÁ	17. Drahomíra KOPEČKOVÁ
7. Petr KONRÁD	18. Jaroslava NOVÁ
9. František ROKŮSEK	19. Jana RŮŽIČKOVÁ
11. František ŠPERKA	24. Marie KAZAROVÁ
11. Zdeněk Jr. KARABEC	30. František ZACH
12. Jiří KOLBABA	31. Květa HOLUBOVÁ
13. Jana HOJDEKROVÁ	

Předsednictvo a výbor přeje všem oslavencům pevně zdraví, štěstí, životní pohodu a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel

Předsednictvo oznamuje členům STP i veřejnosti, následující akce:

■ **V pátek 17. června 2022 pořádá tradiční Letní grilování/opékání**

Začátek kolem 14. hodiny na Hasičské louce. Členové a členky, kteří mají splněnou povinnost zaplacení členského příspěvku (členský příspěvek je možné uhradit i při příchodu na akci – v tom případě průkaz s sebou), mají 1 pivo, 1 buřta (klobásu, párek) včetně příloh (chléb, rohlík, hořčice, kečup) zdarma, ostatní, včetně příchozích návštěvníků (buřtů však bude omezený počet) si mohou jednotlivé produkty zakoupit (ceny netržní, tedy lidové).

Orientační přihlášky pouze u hospodáře (František Zach – tel.: 724 908 803) do 10. 6. 2022 z důvodů zajištění občerstvení!

■ **Na pondělí 18. července 2022 je naplánován zájezd do Plzně**

Cílem je prohlídka ZOO, botanické zahrady a případně i DinoParku. Informace a závazné přihlášky pouze u Jany Švarcové, zodpovědné za organizaci zájezdu (721 218 367), a to nejpozději do 20. 6. 2022.

Pokud se do tohoto termínu nepodaří naplnit autobus (tzn. min. 45 účastníků), bude zájezd zrušen. Platby budou hrazeny v termínu přihlášek, výjimečně se souhlasem zodpovědné osoby při nástupu do autobusu. Momentální podíl na zájezdu předpokládáme 550 na člena, 650 Kč pro nečleny.

Zájezd je plánován na pondělí z důvodů poskytnutí slevy pro seniory 60+ v tento den ve výši 30 %.

■ **V pátek 22. 7. 2022 předpokládáme zájezd do Týna nad Vltavou – otáčivé hlediště**

Premiéra místního divadelního souboru Vltavan „ROZMARNÉ LÉTO“. Odjezd z Volar z autobusového nádraží v 17:00, začátek představení 21:30, délka 60 minut. Cena pro člena STP 500 Kč, ostatní 600 Kč (vstupné a příplatek na dopravu), zájezd je opět závislý na naplnění autobusu!!!

Přihlášky nejpozději do 25. 6. 2022, opět výhradně u paní Jany Švarcové (721 218 367). Vstupenky (300 Kč, ZTP 200 Kč) musí být a byly rezervovány již dne 11. 4. 2022 pro 45 účastníků!

Do současné doby nemáme finanční kalkulaci dopravců, ale nezamýšlíme zvyšování poplatků na tyto akce pro účastníky. Případné chybějící částky za každý ze zájezdů budou uhrazeny společem.

Podrobnosti můžete získat u kontaktních osob, jakož i na plakátech.

František Zach, hospodář

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

15. května 2022 je tomu již rok, kdy nás opustil náš milovaný manžel, tatínek, dědeček a pradědeček pan

Miroslav Mráz.

S láskou vzpomíná manželka a děti s rodinami.

Čas ubíhá a nevrací, co vzal, ale láska, úcta a vzpomínky v srdci žijí dál

Dne 10. 5. 2022 uplyne smutných devět let, kdy nás navždy opustil milovaný tatínek, dědeček a pradědeček, pan

Jiří Tomek.

S úctou a láskou vzpomínají děti s rodinami

Dne 8. dubna 2022 jsme se naposledy rozloučili s manželem, tatínkem a dědečkem, panem

Janem Trojákem.

Děkujeme všem za projevenou účast a květinové dary.

Zarmoucená rodina.

Dům dětí a mládeže Volary pořádá

Den matek

6. 5. 2022
od 16 hodin

společenský sál
Volary

Zveme všechny maminky, babičky nebo tetičky na příjemné posezení, vystoupení dětí z volarského Domečku a trampolín Veroniky Honnerové.

Dětský den na fotbalovém hřišti

28. května 2022
13:00 - 16:00

Přijďte si s námi užít zábavné odpoledne pro děti plné her a soutěží. Nebude chybět ani malování na obličej nebo dílničky.

MO STP pořádá LETNÍ GRILOVAČKU

v pátek **17. června 2022**
na „**Hasičské louce**“
14:00 hodin

* 1 pivo (plech), 1 špekáček, (párek, klobása), pečivo a přísady zdarma pouze pro členy, kteří mají uhrazen členský příspěvek na rok 2022, - ostatní s poplatkem.

* K dobré náladě tradičně přispěje známý harmonikář!

Počasí ve Volarech – březen 2022

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	1,0 °C	
minimální teplota	-11,3 °C	2. 3.
maximální teplota	17,6 °C	23. 3.
úhrn srážek	8,6 mm	
maximální náraz větru	10,8 m/s	19. 3.
sluneční svit	216 hod.	
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	29x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	4x	
maximální výška sněhu	2 cm	7. 3.
počet dní se sněhovou pokrývkou	2	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-1,3 °C	
minimální teplota	-15,0 °C	2. 3.
maximální teplota	19,2 °C	23. 3.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	29x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	1x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-1,1 °C	
minimální teplota	-14,2 °C	2. 3.
přízemní minimální teplota	-16,5 °C	12. 3.
maximální teplota	18,8 °C	23. 3.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	29x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	1x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-1,6 °C	
minimální teplota	-14,9 °C	2. 3.
přízemní minimální teplota	-17,0 °C	2. 3.
maximální teplota	18,2 °C	23. 3.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	29x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	3x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-0,6 °C	
minimální teplota	-13,5 °C	2. 3.
přízemní minimální teplota	-16,6 °C	2. 3.
maximální teplota	18,1 °C	23. 3.
úhrn srážek	8,8 mm	
maximální náraz větru	12,4 m/s	11. 3.
mrazový den (min -0,1 °C a méně)	29x	
ledový den (max -0,1 °C a méně)	3x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

	lokality (okres)	hodnota
1.	Kvilda – Perla (PT)	-24,4 °C
2.	Březník (KT)	-24,4 °C
3.	Rokytská slat' (KT)	-24,2 °C
4.	Velká Jizerská louka (Jizerské h.)	-23,2 °C
5.	Jizerka, rašeliniště (Jizerské h.)	-22,8 °C
6.	Horní Jizera (Jizerské h.)	-22,3 °C
7.	Jizerka (Jizerské h.)	-22,2 °C
8.	Žďárská slat' (PT)	-21,4 °C
9.	Horská Kvilda (KT)	-21,0 °C
10.	Javoří pila (KT)	-20,7 °C
24.	Volary – Mlýnský potok	-15,0 °C
25.	Stögrova Huť – Jedlový potok (PT)	-14,9 °C

Ivo Rolčík, www.pocasi-volary.cz

Velmi studený začátek dubna

První dubnové dny přinesly nebývale chladné počasí, mrazy a sníh. Sněhová pokrývka ve Volarech v dubnu bývá relativně často, za posledních 14 zim sníh v dubnu ležel v devíti letech. Teploty pod bodem mrazu hlavně v první polovině dubna jsou také velmi časté, ale aby teploty padly tak výrazně pod nulu, je zcela ojedinělé. Není tak divu, že byla přepsána všechna teplotní dubnová minima u všech stanic v katastru Volary, a to hned o několik stupňů Celsia. Stanice ve Volarech sice nemají až tak dlouhou pozorovací řadu, ale z dostupných dat jiných stanic na Šumavě je zřejmé, že šlo o 3. nejsilnější mráz na Šumavě za posledních minimálně 44 let.

Teplotní minima stanic ve Volarech ze dne 4. dubna 2022:

Volary, Mlýnský potok	-17,9 °C
Volary, Luční potok	-17,1 °C
Stögrova Huť, Jedlový potok	-17,0 °C
Volary, ČOV	-16,3 °C
Volary, Tolarova ulice	-12,4 °C

Ivo Rolčík

U kapličky /Albrechtovice/

Strání pod Albrechtovickým kopcem se kdysi říkávalo „U kapličky“, třebaže tu nikdy žádná nestála. Ale stát měla. Kdysi dávno v těch místech pásal krávy Johann, mlynář, co měl propachtovaný mlýn na Blanicích. Tedy on je nepásl sám, to se rozumí, jen se sem zašel podívat, zda je všechno v pořádku. A že byl pěkný den a on byl zmožený cestou od řeky, natáhl se na mez. Sotva zavřel oči, usnul, jak by ho do vody hodil, a hned měl sen. Avšak nezdálo se mu ani o mladé děvče ze mlýna ani o rozdělané práci, ale o jakémsi panáčkovi se svatozáří nad hlavou, jenž mu sdělil tuze zajímavou věc. Pod kamenem, co má zrovna pod hlavou, je poklad. Ten vyzdvihne a rozdělí na třetiny. Tu první rozdá chudým, druhou si ponechá a za tu třetí postaví na tomto místě kapličku ku cti svatého Linharta, patrona pasáčků a všech, co se motají kolem dobytka.

Rychle usnul, ještě rychleji se probudil. Chvilí mu trvalo, než ten balvan odvalil, ale sotva pod něj škvírkou nahlédl, viděl, že sen nebyl sen, ale přímo Boží zjevení. Svlékl si košili a podvázal ji. Ani se mu tam všechny ty zlatáky nevešly, zbytek si musel nacpat do kapes.

Doma to nenadálé bohatství spočítal a podle přání rozdělil na třetiny. Jak se ale

na ty kopyčky díval, měl pocit, že ta jeho je nějaká mrňavá, menší než ty zbylé dvě, a tak od každé odloupl po jedné minci. Pak znovu.

No, a když skončil, byla hromádka zas jen jedna. Nu což, zas tak moc peněz to není, a když je nechá pohromadě, bude moci odkoupit mlýn. Žebráci tu kolem řeky stejně žádní nechodí a křížků je tu po kraji habaděj. Ještě by tam na mezi překážela.

Uběhl nějaký čas, Johann splatil mlýn, dokoupil, co třeba, a na kapličku a milodary nějak nezbylo. Čas od času se mu zdával sen, v němž mu ten samý muž, co mu ukázal ukrytý poklad, hrozil prstem, ale s mlynářem

to nehnulo. Sen je sen a snadno se z něj probudí. Kdyby poslechl, mlýn by si nikdy koupit nemohl.

Uběhl rok a Johann šel opět na louku pod Albrechtovickým kopcem. Zas byl pěkný slunečný den, mateřídouška na mezi voněla a lákala Johanna, aby ulehl do stínu pod lískovým keřem.

Mlynář už dávno pustil z hlavy kapličku i žebračky a už vůbec ho nenapadlo, že právě zde, a právě před rokem nabytí skrze snění majetku. Ulehl, zavřel oči a znovu tu byl sen a v něm ta samá osoba, co tenkrát. Muž mávl na mlynáře, aby vstal a následoval jej. Šli lesem až na stráž, odkud bylo vidět na řeku. Mlynář sem často chodíval a kochal se pohledem na klapající mlýn, co mu již rok patřil. Teď však zesinal hrůzou.

Údolím se valil kouř. V tu ránu byl vzhůru, vyskočil a rozběhl se k řece. Avšak nebylo již žádné síly, která by plameny uhasila, a lid, který se sem seběhl, se již jen snažil zabránit ohni přeskočit do nedalekého lesa.

Co bylo dál s mlynářem, nevím. Mlýn již neopravil, kapličku nepostavil. Zůstal po něm jen příběh a místo, jemuž se říkalo U kapličky, přestože tu nikdy žádná nestála.

píše Pulkrábek
kreslí Petrmanová

Vedení Základní školy Volary, zve 20. 5. 2022 bývalé a současné zaměstnance na oslavu 40. výročí otevření nové školy.

Setkání se koná od 18:00 hod. v jídelně ZŠ Volary.

..... inzerce .....

Od května 2022 hledám možnost denní spolujízdy do zaměstnání z Volary do Prachatic a zpět.

Časy odjezdu dle vzájemné domluvy, cenu Vašeho jízdového zcela respektuji.

Kontaktujte mě, prosím, na telefon 606 112 012.

Divadelní spolek VOSA Volary uvádí

Slavíci z Madridu

Detektivní komedie
ze světa šoubyznysu
a malých penzionků

13.5.2022 | 18:00

Kino Volary

Vstupné dobrovolné

Život na hájovně

Jana Bauchová

Jak se kocour Morko stal hadilovem

Na samotě v hájovně na Vysoké Mýti, kde předtím, než jsme se nastěhovali, dva roky nikdo nebydlel, bylo spoustu myší a jiné žoužele v celém domě a okolí. Když jsem šla na houby, nebylo nic divného, že jsem dříve než houby uviděla několik zmijí. Protože se hadů opravdu bojím, určitě jsem viděla každého, kterého by nikdo jiný ani neviděl. Zmije se vyhřívaly na zápraží a na dvoře, kde běžaly malé děti David a Jája. Byl to opravdu problém.

Na každé samotě mají být kočky. To rozhodl můj muž a přinesl dvě polodivoká kotata, která prskala, škrábala a taky trošku kousala. Proto je lovili se sousedem v rukavicích. Muž je vypustil na půdě a to, že tam stále jsou, jsme poznali, že mléko v misce pravidelně mizí. Jedno kotě bylo mouraté a jedno zrzavé. Proto to byli Morko a Zrzek. No a z koťat časem vyrostli statní kocouři, ale pořádně divocí. K dospělákům se moc nepřibližovali, ale když byly děti venku, tak si přišli trochu pohrát a to tak, že se o děti opírali až někdy i upadly. David vždycky přišel a říkal, že Morko do něj trká.

Jednoho dne se po posečené louce k hájovně blížil kocour Morko a něco divného vlek. Vzala jsem si dalekohled a viděla, že vleče hada.

To byla první Morkova zmije, ale zdaleka ne poslední. Po tomto úlovku jsme kocoura asi týden neviděli a když se konečně objevil, měl svou kočičí hlavu celou olýsalou. Tak, jak jiné kočky nosí na práh ulovené myši, náš kocour nosil zmije, které se mnohdy ještě dosti hýbaly.

Tak se z našeho divokého kocoura Morka stal hadilov místo myšilov.

Když na hájovně straší

Bylo to v době, kdy jsme bydleli na hájovně Bílý potok, která se nachází v oblasti Kašperské Hory, Rejštejn a Červená.

Nejbližší sousedé byli od hájovny dva kilometry – Řepovi, babka Böhnhausová s dědou a rodina Nýbaurova. Hájovna byla obklopena kolem dokola lesy, spojení žádné, autobus ani auto, no prostě samota samot.

Jednou koncem léta, pozdě večer, jsem byla na hájovně sama s dětmi. Muž byl v lese a nikdo nikde. Když jsem dala děti spát, zbyla chvíle na čtení. Náhle mě vyrušila rána na okno, které daleko široko zářilo do tmy. Divné ale bylo, že se neozvali psi, kteří byli v kotci pod oknem. Po krátké chvíli se ozvala další rána a potom další a další. Když jsem zhasla, rány ustaly a všude

bylo takové ticho, které až tahá za uši. Když jsem po delší době rozsvítila, vše se opakovalo. Znovu už jsem nesvítala a docela vystrašená jsem čekala až se muž vrátí z lesa.

Ráno se celá strašidelná příhoda vysvětlila. Pod oknem ležela krásná oranžová křídla lišajů bez tělíček. Tak skončil lov netopýřů, kteří lišaje lovili na okně hájovny, které lišaje svým světlem lákalo. Netopýři svými křídly naráželi na sklo, a proto ty rány a noční strašení.

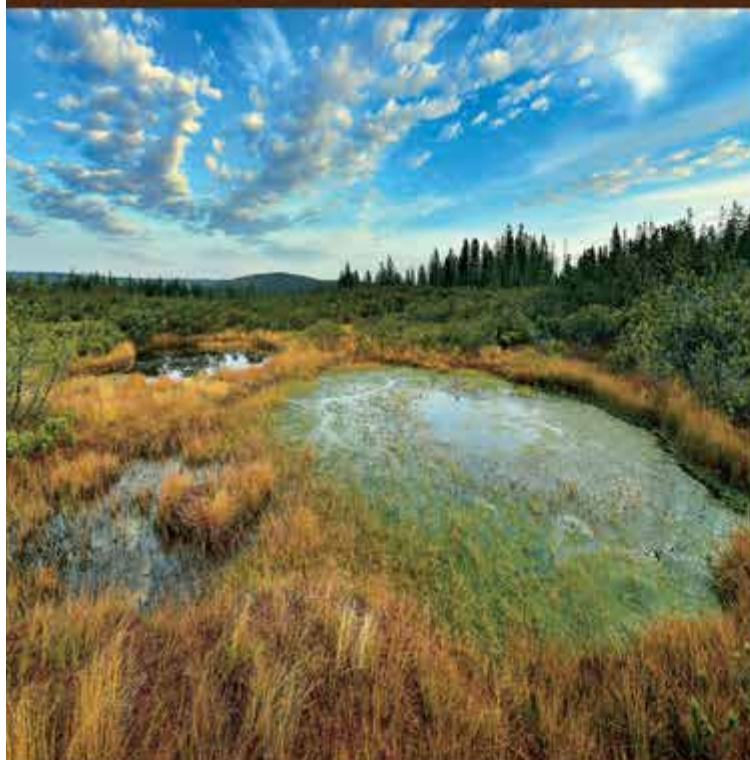
↑ AKTUÁLNÍ MÍSTA
A TERMÍNY
KONÁNÍ VÝSTAVY

MĚSTO VOLARY A KULTURNĚ INFORMAČNÍ
CENTRUM VOLARY VÁS SRDEČNĚ ZVOU
NA PUTOVNÍ VÝSTAVU

FOTOOBRAZY

moje šumava

aneb ŠUMAVA OBJEKTIVY 53 FOTOGRAFŮ

LADISLAV BERAN JAN BLAHOŽ VÁCLAV BLAŽEK
MARIE BUBENÍKOVÁ ZDENĚK BUREŠ
PAVEL ČERNÝ MARTIN FALÁŘ VLADIMÍR FAUST
JOSEF FIALA LUBOŠ FILA JIŘÍ FORST
LUKÁŠ GALLO MILAN HANUS VLADISLAV HOŠEK
DRAHOMÍR JELEČEK TONÍK (YETTI) JELÍNEK
PAVEL JURÁČEK PAVEL KAVALE PETR KLINGR
ALEXANDR KOLOVRATNÍK VLADIMÍR KOUKAL
VLADIMÍR KUNC KVĚTA LUTNEROVÁ
EVA OHEROVÁ PAVEL OUŘEDNÍK
JAN PAVLÍČEK OLDŘICH PAVLÍK JIŘÍ PLACHÝ
MARTINA PROKOPOVÁ JAROSLAV PROVAZNÍK
ZDENĚK PŘIBYL KATEŘINA PŮBALOVÁ
LUCIE RAMBOUSKOVÁ JIŘÍ ROD
VÁCLAV SKLENÁŘ MILAN SLAVINGER
KÁREL SLIMÁČEK ANTONÍN SMOLA
VLADAN STREJC JINDŘICH SÝKORA
VÁCLAV ŠAROCH VÁCLAV ŠTĚTINA JAN TLÁSKAL
JIŘÍ TRACHTULEC LEOŠ TŮMA TOMÁŠ TYKAL
JITKA TYKALOVÁ JAROSLAV VAVŘÍK
FRANK VEJR MARTIN VELÍŠEK ANTONÍN VYSTRČIL
JIŘÍ WASSERBAUER OLGA ŽÁKOVÁ

MĚSTSKÁ GALERIE VOLARY
30. dubna. až 15. května 2022

Derniéra a křest katalogu za účasti autorů 14. 5. 2022 v 17.00

Otevřeno: PO–PÁ 9:00–12:00 hod. a 13:00–16:00 hod.

KULTURNĚ INFORMAČNÍ CENTRUM VOLARY
(Městský hotel Bobík
Náměstí 325, Volary, www.kic-volary.cz)

Šumava objektivy 53 fotografů ve Volarech

Výstavu fotoobrazů *Moje Šumava* s podtitulem *Šumava objektivy 53 fotografů* pořádá se svými spolupracovníky zkušený fotograf, filmař a vydavatel fotografických publikací Vladimír Kunc z Havlíčkova Brodu, autor řady fotografických knih o Šumavě.

Každý z 53 autorů přispěl do výstavní kolekce jednou velkoplošnou fotografií na téma Šumava. K výstavě bude vydán katalog vytištěný na křídovém papíře se všemi vystavenými fotografiemi. Představí každého autora autopořetrem a jeho vlastním vyznáním Šumavě. Křest výpravného katalogu se uskuteční při derniéře výstavy ve Volarech v sobotu 14. května v 17:00, a to za přítomnosti autorů.

Ve Volarech odstartuje výstavní kolekce cestu po různých štacích, které má sjednány zatím do jara 2023. Z Volar například poputuje *Moje Šumava* do Návštěvnického centra dřevařství na Modravě, kde bude přístupná od 1. června do 7. července. Většinu letních prázdnin stráví v kapli v Roku u Sušice, a to od 9. července do 21. srpna.

Do prostor Obecního úřadu na Kvildě se přesune od 29. srpna do 30. října, s vernisáží 3. září. Dále budou výstavu hostit Infocentrum v Železně Rudě (5. 11.–18. 12. 2022), Městská knihovna ve Slaném (4. 1.–28. 1. 2023) a galerie Kralupy nad Vltavou–Lobeč (2. 2.–17. 3. 2023).

Zdeněk Příbyl – prachatickonews.cz

..... inzerce .....

**KONTAKT
SERVIS
REALITY**
Společně již 25 let!

Je to vždy
o lidech...

Děkujeme všem volarským klientům.
Jsme tu pro Vás i v roce 2022.

www.kontaktservis.cz

Josef Škopek
Realitní makléř a konzultant
Tel: +420 777 644 233
josefskopek@seznam.cz, jskopek@zooreality.cz

- poskytují kompletní realitní služby s více než desetiletou praxí v oboru
- 3D sken a virtuální prohlídky nemovitostí
- znalost vaší lokality Šumava - JČ - PT, ST, KT, PI
- inzerují na stěžejních realitních serverech v rámci ČR, sociální sítě, atd.
- disponují poptávkou klientů na koupi
- zajištění kompletního právního servisu a advokátní úschovy prostředků
- zajištění nezávislého financování zdarma v rámci koupě nemovitosti, vč. všech pojištění
- **tržní posouzení ceny nemovitosti zdarma v rámci jejího prodeje**
- ocenění nemovitostí v dědickém (pozůstalostním) řízení pro notáře
- zajištění auditu – PENB nemovitostí
- řešení exekucí a insolvenčí
- další služby spojené s prodejem nemovitostí

Bitva o Soumarský most

Druhý pěší pluk páté pěší divize nebyla jen tak obyčejná jednotka, šlo o nejstarší pěší pluk v americké armádě, který od roku 1791 existuje dodnes. V pátek 4. května 1945 večer obsadili vojáci z tohoto pluku bez většího odporu České Žleby a hlídka následně našla neporušený most přes Vltavu. Jenže za mostem byly předválečné řopíky a v nich Němci, kteří zdaleka neztratili chuť bojovat. Spustili palbu a most vyhodili do povětří. Dalo se po něm sice přejít, pro techniku byl však nepoužitelný. Navíc pod silnou palbou. Byla vyslána třetí četa roty G pod velením poručíka N. J. Bona, posílená družstvem těžkých kulometů z roty H, aby zajistila předmostí, než se sem přesune celá rota. Podařilo se jim přebrodit řeku a vyřadit z boje tři z pěti bunkrů. Za rozbřesku však německá palba zesílila, most navíc ostřeloval ze vzdálenosti 1 800 metrů tank. Američané se dál přes veškerou snahu nedostali a až do třetí hodiny odpolední byli doslova přibiti na místě. Zbytek roty nakonec našel lávku u Dobré a předmostí vyčistil. Zadarmo to však rozhodně nebylo.

Svobodník John C. Wright se narodil v roce 1917 v Pensylvánii. Osiřel a vychovávala ho babička. Vystudoval střední školu, oženil se a pracoval v automobilce. Do armády byl odveden v srpnu roku 1944 a 5. května, na samém sklonku války, padl u Soumarského mostu. Doma na něj marně čekala manželka Betty a šestiletá dcera Joan. Místo objetí manžela a otce již jen

převzaly Purpurové srdce. Na žádost rodiny byly jeho ostatky v roce 1949 převezeny a uloženy v rodné zemi.

O pět let mladší svobodník Charles B. McGuire z New Yorku byl odveden v listopadu 1942. A z rodiny zdaleka nebojoval sám. Jeden bratr byl nasazen v Tichomoří, druhý na Filipínách. I Charlesovi se stala osudnou bitva o Soumarský most. Tak je to alespoň uvedeno v oficiálním hlášení.

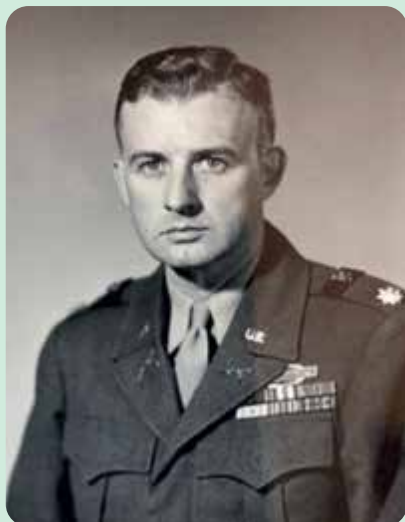
Podle jiné zprávy jeden z nováčků neodborně zacházel se zbraní a vyšlá rána trefila Charlese. Stát se tak mělo na Stögerově huti. Pochován je na vojenském hřbitově v Saint-Avoid ve Francii a také on po smrti obdržel vyznamenání Purpurové srdce.

Četař Franklin V. Canatsey byl z trojice nám dosud známých padlých při boji o Vltavu nejstarší. Narodil se v roce 1914 ve státě Illinois a živil se jako zemědělec. V armádě byl od dubna 1941. Při boji byl raněn do hlavy a svému zranění v táboře v Lenoře podlehl. Pohřben byl ve Francii, ale stejně jako v prvním případě nechala rodina jeho tělo převézt do rodné země, a to v roce 1948. Mimo Purpurového srdce byl vyznamenán i bronzovou hvězdou za hrdinství. Těžko říci, kolik životů si nakonec ten zcela zbytečný boj vyžádal. Ať těch, co sloužili pod bílou hvězdou, nebo těch pod hákovým křížem. Vzpomenu si na ně, na jejich rodiče, manželky i děti pokaždé, když tudy projíždím.

Jaroslav Pulkrábek

Major Wilfrid H. Haughey Jr., 0-3348
Hq. 3rd. Bn., 10th Infantry
9. května, 1945

Má nejdražší,

většina válčení tu skončila a v našem útvaru je mnoho šťastných kluků. Celé je to velké zklamání a nechává to ve většině z nás smíšené pocity. Ve skutečnosti se tu v podstatě neslavilo – nějaká oslava proběhla, ale ne taková, jakou bys čekala. Ti z nás, kteří měli ještě nějaký alkohol, si dali večer pár drinků a utahaní jsme šli do postelí.

V momentě, kdy jsme dostali rozkaz zastavit postup a palbu, všechny tři pěší roty našeho praporu byly v plném útoku a měl jsem sakra co dělat je zastavit. Jedna rota postoupila o dalších 1 400 metrů, než se mi podařilo je zastavit. Dal jsem povel se stáhnout, ale nedokázali vůbec pochopit, co se děje. No nakonec zastavili a později zjistili, proč to celé. Tou dobou běžely věci tak rychle, že trvalo několik dní, než se podařilo nějak organizovaně zařadit zpátečku.

Po příměří začali přicházet a přijíždět Němci na vlastních nákladních vozech, nebo na čemkoliv, co se dokázalo hýbat, včetně tanků. Byl to velmi zvláštní pocit vidět americký konvoj jedoucí jedním směrem a německý konvoj, včetně zbraní a tanků, jedoucí naproti opačným směrem. Obě strany po zuby ozbrojené, ale nepadl ani výstřel.

V noci jsem šel pomoci nasměrovat německý konvoj, který dorazil za tmy, na nocoviště. Všechny jejich zbraně byly shromážděny v jejich vozech, ale měli v tom konvoji i tanky a samohybná děla – úplně bez problému. Zapnuli jsme všechna světla, která jsme našli, a věci se nakonec dostaly vcelku pod kontrolu.

Dneska sem celý den proudili Němci jednotlivě, po skupinkách nebo v konvojích. Nehlíáme je, jen jim ukazujeme, kam mají jít, a pak končí v jednom z několika velkých záchytných táborů. Mnoho z nich přijíždí ve vlastních vozech, ale také v našich vozech, které předtím ukořistili. Věci jsou teď vcelku pod kontrolou a zatím nedošlo k žádnému „incidentu“.

Jak si všimneš, jsme v Československu. Probojovali jsme se skrz Německo, Rakousko a část Československa. V Sudetech je to v podstatě německé, ale jak jsme se dostávali hlouběji do Československa, připomínalo to spíš Francii. Tam, kde jsme byli, když válka skončila, Češi pořádali oslavy pro naše kluky, jsou to skutečně milí lidé, úplně by se pro nás rozdali. To ale platí jen pro malé obce v kopcích. Větší města a obce jsou převážně plné různých Němců, kteří utekli z rozbombardovaných německých měst nebo kteří utekli před postupující americkou frontou.

Dneska jsem viděl zajímavou věc. Jel jsem dneska po cestě do prudkého kopce v Československu, a všiml jsem si, že podél cesty je každých asi 100 metrů malý patník, něco jako náhrobní kámen, a na něm vytesaný křížifix. Zjevně jsou tu už hodně dlouho – viditelně zkoušeny podnebí, ale zároveň dobře zachovalé, a kolem každého hezky vychozená a uválená plocha, která ukazuje, že lidé zde chodí křížovou cestu.

Teď, když je válka u konce, asi přemýšlíš, kdy se vrátím domů. No, to já taky. Šance návratu se, řekl bych, zlepšily. Ačkoliv vše, co teď dokážu říct je, že tu asi nějakou dobu zůstaneme, nejspíše v závislosti na dostupných možnostech přepravy. Věřím ale, že naše jednotka má vysokou prioritu návratu domů a snad bude jednou z prvních, která pojede. Moc bych si přál vidět 5. pěší divizi a 4. obrněnou divizi jít domů naráz a vidět je společně maširovat po 5. avenue. Ale pokud jde o mě, chci se jen dostat domů.

Mám tu štos dopisů od Tebe a tři od našich. Očekávám tu nějaký čas více méně stálou situaci a v takových chvílích přichází nuda, takže abych se tu nezbláznil, „pomohl“ jsem jednomu skopčáckému oficirovi od jeho koně, pěkného hnědáka, o kterého se mi stará jeden český farmář, než se koně budu moci ujmout sám. To bude legrace. Je to pořádný kus koně. Ještě jsem neměl čas se na něm projet, ale brzy na to dojde.

S láskou, Will

Karel Čapek a Volary

V sobotu 21. května 2022 budou Volary patřit Karlu Čapkovi. Připravena je výstava, výlet, divadelní představení, přednáška, a především bude instalována lavička Karla Čapka. A proč to všechno? Co má tento literární veličník s Volary společného? Není toho sice mnoho, ale něco přeci jen.

Na sklonku léta roku 1925 se sem vypravil. Poprvé a naposledy. A zanechal nám tu autentické vzpomínky a postřehy. Z korespondence a zápisků víme, že 31. srpna 1925

dorazil do Českého Krumlova a 3. září absolvoval v kočáře výlet do Rožmberka a Vyššího Brodu. V sobotu 5. září vyrazil vláčkem do Černého Kříže, odkud pěšmo pokračoval do Volar. Kde nocoval, nevíme, snad v hotelu Weienthal naproti nádraží či v sousední Chatě. Druhý den ho čekal výlet do Prachatic, v pondělí 7. září výstup na Boubín a 8. září vyrazil zpět do Prahy, aby se do Volar již nevrátil. Šumava ho přivítala po svém, zimou a houbami.

A je docela možné, že Volary navštívil i Josef Čapek, který byl o rok dříve na letním bytě v Českých Žlebech. Lze se domnívat, že si výlet do tohoto rázovitého městečka nenechal ujít a třeba zrovna on byl bratrovou inspirací.

O tom všem si budeme povídat právě při našem Čapkovském dni. A tak již jen jako ochutnávku několik autentických postřehů páně Čapka z jeho výpravy do srdce Šumavy.

„Prostě napadne tě to z čista jasna, a ty vyskočíš z hekajícího vláčku ve staničce, kterou jsi jakživ neslyšel jmenovat; není tu nic, jen pruh louky mezi lesy, řečená stanička a kousek dál bílý dům; a jelikož na Šumavě v každém domě je hospoda, ukáže se, že ten dům je ovšem hospoda.“

Pak tam teče Vltava, nevím, zda Teplá nebo Studená; sáhl jsem si na ni, zdála se spíše studená.“

„Vesnice na Šumavě se povšechně vyznačují neobyčejnou délkou; řekněme tak mezi dvěma a dvaceti kilometry. Myslím, že tam jsou vesnice, které ještě nikdy nikdo neprošel.“

„Hnůj je před domem místo zahrádky; u každé chalupy vydlabaný kmen, kterým teče pramenitá voda; na každém zápraží řada dřeváků, od těch velikých tahavých po dojemné dřeváčky dětské. Na neděli se takový dřevák nejspíš čerstvě ohoblje a klape se v něm do kostela. Řeč je tu silná a zvláštní; nerozuměl jsem ani slovu; na krávy se volá „uot uot iowa“.“

„Na poli pracují lidé a plnou hubou převalují těžkou horáckou němčinu, mají ohromné dřeváky a v pravém uchu mosazný cvoček.“

„... to je podivné město, kam kdysi nasadili Tyroláky, a ti si postavili dřevěné město s tyrolskými nízkými střechami a kameny na nich a alpskými lukami dokola... ... Pohříchu část Volar kdysi vyhořela, ale i tak Volaráci zůstali Volaráky, jako by žili na ostrově, a Volaračky se nikdy nevyvdají z Volar, aby neroznesly volarské jmění z hnoje a dříví do světa. Volary neměly zastoupení na mírové konferenci; Volary měly být volarským státem.“

„Od té doby jsem viděl pravý prales, ten pod Boubínem. Je to jen kousek rezervace, takový, jak se říká, přírodní park; člověk by skoro čekal, že tu budou tabulky s nápisy „Netrhejte stromů“ nebo „Nešlapej po padlých veličánech, cítí jako ty“. Tedy takový prales se skládá hlavně ze stromů víceméně vyvrácených; je tam mokro, teče to jako houba a leží tam pně ve všech stupních rozkladu, takže nemůžeš vpřed ani vzad. Je to necháno na ukázkou, jaký děsný nepořádek udělá příroda, je-li nechána sama sobě.“

„Nyní místo soumarů jezdí údolím Volyňky volarská dráha o jediném vagonku a s lokomotivou, která na každé stanici dobírá vodu a uhlí, aby dojela do druhé...“

„Máte-li dosti odhodlanosti a trpělivosti, jeďte tam vlakem; jinak je lépe jít tam odněkud pěšky.“

Pořít fotografii ze stejného místa již není možné, neboť tomu brání budova dnešní radnice. Na levé straně historického snímku vidíme Hotel Siter, dnes knihovna a Domeček. Jinak vyjma kostela dnes již žádný zde zachycený dům nestojí.

